

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 384

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
9.	— Hotărâre cu privire la propunerea de regulament al Consiliului privind exercitarea dreptului de a desfășura acțiuni colective în cadrul libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii — COM (2012) 130 final	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 322 din 29 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	3-5
	Decizia nr. 331 din 10 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură civilă	6-7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
24.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	8-14
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU		
349.	— Decizie pentru constituirea Comitetului interministerial privind situația economico-financiară a Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice „Hidroelectrica” — S.A. București.....	15

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

cu privire la propunerea de regulament al Consiliului privind exercitarea dreptului de a desfășura acțiuni colective în cadrul libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii — COM (2012) 130 final

Având în vedere Raportul comun al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări nr. 142 și al Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități nr. 100 din 22 mai 2012,

în temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului nr. 2 anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul constată că propunerea de regulament al Consiliului privind exercitarea dreptului de a desfășura acțiuni colective în cadrul libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii respectă principiul proporționalității, dar încalcă principiul subsidiarității pentru următoarele motive:

Temeiul juridic invocat de inițiator este art. 352 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), așa-numita clauză de flexibilitate, care a fost instituită pentru extinderea domeniului de legiferare al UE asupra adoptării unor măsuri necesare. În conformitate cu aceasta clauză, Consiliul poate decide în unanimitate, de comun acord cu Parlamentul European, asupra adoptării unei măsuri necesare atingerii unui obiectiv fixat de tratate, pentru care nu există bază legală.

Analizând dispozițiile art. 352 alin. 2 și 3 din TFUE, care sunt de aplicare excepțională, se constată că a fost aplicată procedura uzuală pentru transmiterea proiectului către statele membre, adică printr-o simplă frază în partea de jos a scrisorii de însoțire pentru transmiterea textului. Așadar, atât timp cât TFUE instituie o excepție, și procedura de aplicare a acesteia trebuie să fie specială.

Art. 352 alin. 3 din TFUE prevede că măsurile bazate pe acest articol nu pot implica armonizarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în cazul în

care tratatele exclud o astfel de armonizare. Art. 153 alin. 5 din TFUE exclude categoric ca dreptul la grevă și dreptul de asociere să fie obiectul unei acțiuni a UE *a fortiori* unei armonizări.

Deși regulamentul propus nu armonizează explicit exercitarea dreptului la grevă, se încearcă elaborarea unui *modus vivendi* între acest drept fundamental și libertățile economice ale UE. Totuși rămâne faptul că Tratatul de la Lisabona a dorit să excludă categoric invocarea art. 352 pentru a armoniza domeniile care, în mod expres, au fost exceptate de la armonizare. Raționamentul inițiatorului european tinde să înlăture efectele acestei clauze restrictive.

În concluzie, s-a considerat că temeiul juridic pe care a fost întemeiată propunerea de regulament este discutabil.

Proiectul de regulament nu aduce plusvaloare în domeniul reglementat, mai mult decât atât, este posibilă apariția riscului de perturbare a funcționării reglementărilor existente la nivel național în ceea ce privește legislația muncii, a dialogului social și a negocierii conflictelor colective.

Art. 2. — Opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite către instituțiile europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2012, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

VASILE BLAGA

București, 29 mai 2012.

Nr. 9.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 322**

din 29 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 7.667/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 357D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 371D/2012, nr. 372D/2012, nr. 380D/2012, nr. 393D/2012—396D/2012, nr. 404D/2012—406D/2012, nr. 408D/2012, nr. 409D/2012 și nr. 465D/2012—474D/2012, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 7.670/40/2011, nr. 7.700/40/2011, nr. 7.725/40/2011, nr. 7.716/40/2011, nr. 7.723/40/2011, nr. 8.048/40/2011 și nr. 8.049/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.990/40/2011, nr. 6.993/40/2011, nr. 7.010/40/2011, nr. 7.012/40/2011, nr. 7.135/40/2011, nr. 7.138/40/2011, nr. 7.142/40/2011, nr. 7.159/40/2011, nr. 7.163/40/2011, nr. 7.164/40/2011, nr. 7.169/40/2011, nr. 7.270/40/2011, nr. 7.292/40/2011, nr. 7.294/40/2011 și nr. 7.295/40/2011 ale aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 357D/2012, nr. 371D/2012, nr. 372D/2012, nr. 380D/2012, nr. 393D/2012—396D/2012, nr. 404D/2012—406D/2012, nr. 408D/2012, nr. 409D/2012 și nr. 465D/2012—474D/2012, având în vedere că acestea au obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 371D/2012, nr. 372D/2012, nr. 380D/2012, nr. 393D/2012—396D/2012, nr. 404D/2012—406D/2012, nr. 408D/2012, nr. 409D/2012 și nr. 465D/2012—474D/2012 la Dosarul nr. nr. 357D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 4 mai 2011 și pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.270/40/2011 și nr. 7.294/40/2011, încheierile din 6 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.159/40/2011 și nr. 7.295/40/2011, încheierile din 8 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.292/40/2011, nr. 7.163/40/2011, nr. 7.012/40/2011, nr. 7.164/40/2011 și nr. 7.169/40/2011, încheierile din 14 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.135/40/2011, nr. 7.142/40/2011, nr. 7.010/40/2011, nr. 6.993/40/2011 și nr. 7.138/40/2011, Încheierea din 5 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.990/40/2011, încheierile din 24 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.670/40/2011, nr. 7.700/40/2011, nr. 7.725/40/2011, nr. 7.716/40/2011 și nr. 7.723/40/2011, Încheierea din 25 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.667/40/2011, încheierile din 26 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 8.048/40/2011 și nr. 8.049/40/2011 **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani și de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor împotriva unor decizii de stabilire a drepturilor salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că Legea nr. 63/2011, constituind o lege distinctă care operează o diminuare a drepturilor salariale ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, discriminează această categorie de personal în raport cu toate celelalte categorii de bugetari, care sunt salariați în baza Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și a Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Legea nr. 63/2011 instituie astfel o abatere de la principiul unei legi unice de salarizare, astfel cum a fost statuat prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Legea-cadru nr. 284/2010. Ca atare, personalul didactic și didactic auxiliar este singura categorie de bugetari exclusă de la aplicarea unei legi unice de salarizare și care a suferit o diminuare definitivă a drepturilor salariale avute anterior intrării în vigoare a legilor succesive de salarizare unică în sistemul bugetar.

Diminuarea drepturilor salariale este intempestivă, nejustificată de un interes legitim al statului și disproporționată față de măsurile dispuse în cazul altor categorii de bugetari. Prin prezentarea unor aspecte din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt invocate principiile priorității și aplicabilității directe a dreptului comunitar, precum și principiul legalității.

De asemenea, prevederile legale criticate sunt contrare și principiilor solidarității și egalității de tratament, care presupun ca sarcina de a depune efortul financiar sau de orice altă natură, necesar pentru îndreptarea unei stări de necesitate, să fie suportată în comun și în egală măsură de toți cetățenii statului respectiv. Autorii excepției subliniază, în acest sens, că fac parte dintr-o categorie profesională net defavorizată față de restul salariaților din sistemul bugetar, prin aceea că suportă diminuări salariale superioare celor incidente în cazul celorlalți bugetari.

În plus, nu este respectat nici principiul previzibilității normelor juridice. Consideră că, în acord cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (spre exemplu, hotărârile din 26 iunie 1990 și din 11 iulie 1991, pronunțate în cauzele C-152/88R, *Sofimport SARL împotriva Comisiei Comunităților Europene*, C-368/89 *Crispoltoni contra Fattoria autonoma tabacchi di Città di Castello*), cât și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (spre exemplu, hotărârile din 4 mai 2000, din 27 ianuarie 2009, din 12 octombrie 2006 și din 6 decembrie 2007, pronunțate în cauzele *Rotaru împotriva României*, 2000, *Burghilea împotriva României*, *Kaya împotriva României*, *Beian împotriva României*), calitatea normelor juridice presupune ca acestea să genereze o oarecare stabilitate, autoritățile statului neputând fi inconsecvente față de o anumită realitate socială. În cazul de față, insecuritatea și incertitudinea rezultă din însăși vătămarea patrimonială suferită și din afectarea așteptărilor și prognozelor financiare ale acestora pentru o perioadă de timp apreciabilă.

Pe de altă parte, prevederile legale criticate înfrâng principiul securității raporturilor juridice, astfel cum acesta a fost consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, hotărârea din 24 martie 2009, pronunțată în cauza *Tudor Tudor împotriva României*) și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea hotărârile din 14 aprilie 1970, 27 martie 1970 și 14 iulie 1972, pronunțate în Cauza 24-69 *Theo Nebe împotriva Comisiei Comunităților Europene*, Cauza 61/79 *Amministrazione delle finanze dello Stato împotriva Denavit italiana Srl* și Cauza 57-69 *Azienda colori nazionali — ACNA S.p.A. împotriva Comisiei Comunităților Europene*). Astfel, prin grilele de calcul incluse în anexele sale, Legea nr. 63/2011 a dus la o diminuare cu aproximativ 25% a veniturilor ce erau anterior deja diminuate.

Autorii susțin, totodată, că Legea nr. 63/2011 încalcă dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul cuvenit pentru munca prestată, fără a exista vreunul din cazurile prevăzute de art. 53 din Constituție, fără a avea caracter temporar și fără a se acorda în schimb vreo despăgubire proporțională cu privarea de bun.

Invocă aspecte din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârile din 8 noiembrie 2005, din 7 ianuarie 2003 și din 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kechko împotriva Ucrainei*, *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Cazacu împotriva Moldovei*, 2007) prin care s-a statuat că drepturile salariale privite ca drept de creanță reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă opinează în sensul constituționalității Legii nr. 63/2011, subliniind că atributul stabilirii sistemului de salarizare pentru personalul bugetar aparține legiuitorului, așa încât, în realizarea politicii sale și luarea măsurilor necesare în perioada de criză economică, acesta poate prevedea un regim salarial diferit, distinct pentru anumite categorii de bugetari. Conform art. 16 alin. (1) din Constituție, egalitatea presupune uniformitate în cadrul aceleiași categorii de subiecți ai drepturilor, respectiv aplicarea aceluiași criterii de salarizare tuturor cadrelor didactice și didactice auxiliare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 4 mai 2011, precizând că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că actul normativ criticat încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind tipurile de proprietate — publică și privată și caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile legii organice, și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor Uniunii Europene cu caracter obligatoriu.

Sunt invocate și dispozițiile privind proprietatea cuprinse în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 63/2011 — act normativ cu caracter temporar, ale cărui efecte juridice continuă să se producă, a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză [a se vedea Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, și Decizia nr. 130*) din 16 februarie 2012, nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii].

Astfel, raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor constituționale și convenționale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată (a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94).

*) Decizia Curții Constituționale nr. 130 din 16 februarie 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012.

În aceste condiții, Curtea a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, prevederile sale nu stabilesc o ingerință de tipul privării de proprietate.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în *Cauza Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în *Cauza Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în *Cauza Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că este lipsită de temei critica privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, susținută de autorii excepției din perspectiva instituirii, prin prevederile legale criticate, a unei discriminări în cazul personalului didactic și didactic auxiliar, față de restul salariaților plătiți din fondurile publice.

Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că instituirea de regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității

(a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 17 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 5 februarie 2010).

În același sens, Curtea a reținut că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

Aplicând aceste considerente de principiu în cauză, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar.

În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ. Se asigură astfel un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

În aceste condiții, Curtea a reținut că situația obiectiv diferită a personalului didactic și didactic auxiliar justifică instituirea unui tratament juridic distinct în ceea ce privește salarizarea acestei categorii profesionale, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului egalității în drepturi.

În fine, celelalte critici de neconstituționalitate, astfel cum sunt formulate de autorii excepției, vizează aplicarea cu prioritate a unor principii statuate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Or, asemenea aspecte nu pun în discuție probleme de constituționalitate, ci țin de aplicarea legii de către instanțele de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate anterior își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 7.667/40/2011, nr. 7.670/40/2011, nr. 7.700/40/2011, nr. 7.725/40/2011, nr. 7.716/40/2011, nr. 7.723/40/2011, nr. 8.048/40/2011, nr. 8.049/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.990/40/2011, nr. 6.993/40/2011, nr. 7.010/40/2011, nr. 7.012/40/2011, nr. 7.135/40/2011, nr. 7.138/40/2011, nr. 7.142/40/2011, nr. 7.159/40/2011, nr. 7.163/40/2011, nr. 7.164/40/2011, nr. 7.169/40/2011, nr. 7.270/40/2011, nr. 7.292/40/2011, nr. 7.294/40/2011 și nr. 7.295/40/2011 ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 331

din 10 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 343 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Curtea de arbitraj comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Cluj în Dosarul nr. 61/2008 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 726D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 727D/2011—742D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de aceeași instanță de arbitraj comercial în dosarele nr. 14/2008, nr. 18/2008, nr. 36/2008, nr. 40/2007, nr. 47/2008, nr. 48/2008, nr. 49/2008, nr. 50/2008, nr. 51/2008, nr. 52/2008, nr. 53/2008, nr. 54/2008, nr. 55/2008, nr. 57/2008, nr. 59/2008 și nr. 60/2008.

La apelul nominal se prezintă, în Dosarul nr. 739D/2011, pentru partea comuna Izvoarele din județul Tulcea, doamna avocat Nicoleta Forgo, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 726D/2011—742D/2011, având în vedere că acestea au obiect identic.

Atât reprezentantul părții prezente, cât și cel al Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 727D/2011—742D/2011 la Dosarul nr. 726D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, având în vedere că susținerile instanței de arbitraj comercial nu reprezintă veritabile critici de constituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile nr. 1, 3 și 4 din 27 aprilie 2009, pronunțate în dosarele nr. 61/2008, nr. 14/2008, nr. 18/2008, nr. 36/2008, nr. 40/2007, nr. 47/2008, nr. 48/2008, nr. 49/2008, nr. 50/2008, nr. 51/2008, nr. 52/2008, nr. 53/2008, nr. 54/2008, nr. 55/2008, nr. 57/2008, nr. 59/2008 și nr. 60/2008, **Curtea de arbitraj comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Cluj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 343 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost invocată din oficiu de către instanța de arbitraj comercial în dosare având ca obiect soluționarea acțiunilor formulate de o societate comercială împotriva unor unități administrativ-teritoriale, acțiuni prin care se solicită contravaloarea prestațiilor efectuate în baza unui contract de prestări servicii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile Constituției, întrucât împiedică persoanele juridice de drept public să apeleze la arbitraj, care este o instituție caracteristică a statului de drept. Prin urmare, se induce impresia că o persoană juridică de drept public ar putea fi, eventual, prejudiciată prin încheierea unei tranzacții în fața instanței de arbitraj. Dar, instanța de arbitraj este obligată să își verifice propria competență și să aprecieze dacă o tranzacție nu urmărește un scop ilicit sau nu este potrivnică intereselor statului. Câtă vreme hotărârea arbitrală poate fi cenzurată de către o instanță judecătorească, interdicția prevăzută de art. 340 din Codul de procedură civilă ar reprezenta o restrângere a drepturilor persoanelor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 343 din Codul de procedură civilă. Din analiza excepției de neconstituționalitate se constată că, în realitate, autorul acesteia critică soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 340 din Codul de procedură civilă, text asupra căruia Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie. Acesta are următorul cuprins: „*Persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor pot conveni să soluționeze pe calea arbitrajului litigiile patrimoniale dintre ele, în afară de acelea care privesc drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție.*”

Se apreciază că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 15 privind universalitatea, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind liberul acces la justiție, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

Astfel, Curtea reține că arbitrajul constituie o excepție de la principiul potrivit căruia înfăptuirea justiției se realizează prin instanțele judecătorești și reprezintă acel mecanism juridic eficient, menit să asigure o judecată imparțială, mai rapidă și mai puțin formală, confidențială, finalizată prin hotărâri susceptibile de executare silită (Decizia nr. 8 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2007).

De altfel, dispozițiile art. 340 din Codul de procedură civilă subliniază caracterul facultativ și convențional al arbitrajului, stabilind capacitatea de a încheia o convenție arbitrală și sfera litigiilor susceptibile a fi soluționate pe calea arbitrajului, iar art. 341 alin. 2 din Codul de procedură civilă precizează limitele libertății de voință a părților în materie procedurală ce se reflectă în convenția arbitrală (Decizia nr. 870 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 25 iulie 2011).

Raportat la critica de neconstituționalitate formulată în cauza de față, Curtea observă că dispozițiile Codului de procedură civilă nici nu menționează expres și nici nu interzic expres statului și unităților administrativ-teritoriale să apeleze la procedura arbitrajului, astfel încât nu se poate reține că dispozițiile legale criticate contravin în vreun fel prevederilor din Constituție.

În accepțiunea instanței de contencios constituțional, câtă vreme legea nu interzice expres persoanelor juridice de drept public să apeleze la instituția arbitrajului pentru soluționarea divergențelor ce pot apărea ca urmare a derulării unui contract comercial și din moment ce convenția arbitrală reprezintă voința părților, verificarea de către instanța arbitrală a propriei competențe se poate face doar prin prisma art. 341 alin. 2 din Codul de procedură civilă, raportat la interdicția instituită de art. 340 din Codul de procedură civilă care vizează drepturi asupra cărora legea nu permite a se face tranzacție și nu persoane care nu pot folosi o atare procedură.

Or, legislația actuală în materia achizițiilor publice, cum ar fi Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri

proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 30 iunie 2006, nu se referă deloc la instituția arbitrajului, deși normele de aplicare ale acestor ordonanțe de urgență menționează procedura arbitrajului ca posibilitate de soluționare a eventualelor litigii (art. 55 din Normele de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 71/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 8 februarie 2007, și art. 12 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 168/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 28 februarie 2007).

Curtea mai observă că prin art. 15 din Regulile de procedură arbitrală ale Curții de arbitraj comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Cluj se prevede că „*Statul, județul, orașul, comuna și alte persoane de drept public au facultatea de a încheia în mod valabil o convenție arbitrală numai în arbitrajul comercial internațional, în afară de cazul când legea dispune altfel*”, fără ca aceste norme să aibă forța juridică a legii.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea reține că nu se poate pronunța decât asupra unor dispoziții dintr-o lege sau ordonanță și nu asupra unor norme emise de o curte de arbitraj comercial.

Așadar, analiza constituționalității art. 15 din Regulile de procedură arbitrală ale Curții de arbitraj comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Cluj excedează atribuțiilor Curții Constituționale. Mai mult, Curtea reține că, în realitate, autorul excepției urmărește prin critica sa interpretarea art. 340 din Codul de procedură civilă într-un sens care să facă inoperabile prevederile art. 15 din regulamentul mai sus menționat. În aceste condiții, Curtea constată că revine instanței de arbitraj comercial sau instanței judecătorești investite să judece acțiunea în anulare, după caz, competența de a aprecia asupra aplicabilității art. 340 din Codul de procedură civilă în privința persoanelor de drept public. Prin urmare, problema dedusă judecării este una de interpretare și aplicare a legii, iar soluționarea acesteia nu intră în competența Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Curtea de arbitraj comercial de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Cluj în dosarele nr. 61/2008, nr. 14/2008, nr. 18/2008, nr. 36/2008, nr. 40/2007, nr. 47/2008, nr. 48/2008, nr. 49/2008, nr. 50/2008, nr. 51/2008, nr. 52/2008, nr. 53/2008, nr. 54/2008, nr. 55/2008, nr. 57/2008, nr. 59/2008 și nr. 60/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

În vederea respectării angajamentelor asumate de Guvernul României în Scrisoarea de intenție și în Memorandumul tehnic de înțelegere încheiate ca urmare a Aranjamentului stand-by de tip preventiv dintre România și Fondul Monetar Internațional, referitoare la:

— reglementarea și supravegherea sistemului financiar-bancar;
— simplificarea declarării și plății impozitului pe câștigul din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, pentru asigurarea unui cadru procedural eficient atât pentru autoritatea fiscală, cât și pentru investitorii pieței de capital;

— necesitatea luării unor măsuri urgente pentru îmbunătățirea administrării fiscale a persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA și combaterea mai eficientă a evaziunii fiscale în acest domeniu, care vizează monitorizarea continuă a persoanelor impozabile care pe o perioadă de 6 luni consecutiv nu depun deconturi de TVA sau nu raportează operațiuni în deconturile de TVA, în scopul scoaterii acestora din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA; în lipsa acestor măsuri monitorizarea persoanelor impozabile se poate realiza numai semestrial ceea ce conduce la îngreunarea administrării fiscale și, implicit, la reducerea posibilității autorității fiscale de a combate evaziunea fiscală care se manifestă prin utilizarea în scop fraudulos a codului de înregistrare în scopuri de TVA,

având în vedere necesitatea punerii în aplicare a Deciziei 2012/181/UE de punere în aplicare a Consiliului din 26 martie 2012 de autorizare a României de a introduce o măsură specială de derogare de la articolul 287 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, referitoare la majorarea plafonului de scutire pentru mici întreprinderi de la 35.000 euro la 65.000 euro,

având în vedere necesitatea punerii în aplicare a Deciziei 2012/232/UE de punere în aplicare a Consiliului din 26 aprilie 2012 de autorizare a României în vederea aplicării unei măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, referitoare la limitarea la 50% a dreptului de deducere a TVA pentru anumite vehicule și cheltuielile legate de acestea, întrucât este necesară corelarea condițiilor privind acordarea deductibilității limitate la calculul impozitului pe profit și pe venit în cazul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate,

întrucât se impune adoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative pentru conformarea cu prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (reformată), pentru preîntâmpinarea declanșării procedurii de infringement,

având în vedere necesitatea combaterii în regim de maximă urgență a evaziunii fiscale din domeniul produselor energetice, dat fiind faptul că neacordarea unui tratament favorabil cesiunii creanțelor neperformante bancare ar putea conduce la o creștere a creditelor depreciate, precum și la reducerea eficienței bilanțurilor instituțiilor de credit,

ținând seama de faptul că nepromovarea modificării sistemului de impunere a câștigurilor din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, ar avea drept consecințe negative diminuarea atractivității pieței românești de capital pentru toți participanții și migrarea capitalului către piețele de capital străine ca urmare a discriminării investitorilor în competiția cu piețele de capital străine,

pentru reglementarea unor măsuri de administrare fiscală privind stingerea obligațiilor fiscale în cazul schemelor de ajutor de stat aprobate de Comisia Europeană și eşalonarea la plată,

întrucât neadoptarea măsurilor de administrare fiscală privind stingerea obligațiilor fiscale în cazul schemelor de ajutor de stat conduce la imposibilitatea respectării deciziilor Comisiei Europene prin care au fost aprobate ajutoarele de stat pentru acoperirea diferenței pozitive dintre costurile de producție curente și venituri, ca urmare a notificărilor depuse de autoritățile române în contextul unor planuri de restructurare a unor companii,

în considerarea faptului că aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și vizează totodată interesul public,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20¹ alineatul (1) litera a), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. deține minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;”.

2. La articolul 20¹ alineatul (1) litera b), punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. deține minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice situate într-un alt stat membru, care distribuie dividendele;”.

3. La articolul 20¹ alineatul (4), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca «събирателно дружество», «командитно дружество», «дружество с ограничена отговорност», «акционерно

дружество», «командитно дружество с акции», «неперсонифицирано дружество», «кооперации», «кооперативни съюзи», «държавни предприятия» și care desfășoară activități comerciale;».

4. La articolul 20¹, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Dispozițiile prezentului articol transpun prevederile Directivei 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre.”

5. La articolul 21 alineatul (3), litera n) se modifică și va avea următorul cuprins:

„n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat potrivit alin. (4) lit. t) la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.”

6. La articolul 21 alineatul (4), litera t) se modifică și va avea următorul cuprins:

„t) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;
2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;
3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;
4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;
5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin norme;”.

7. La articolul 22 alineatul (1), după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) provizioanele/ajustările pentru deprecierea creanțelor preluate de la instituțiile de credit în vederea recuperării acestora, în limita diferenței dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului, pentru creanțele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt cesionate și înregistrate în contabilitatea cesionarului după data de 1 iulie 2012 inclusiv;
2. sunt transferate de la o persoană sau datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului cesionar;
3. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului cesionar.”

8. La articolul 48 alineatul (7), litera l¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l¹) 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității și a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3.500 kg și nu au mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietate sau în folosință. Aceste cheltuieli sunt integral deductibile pentru situațiile în care vehiculele respective se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

2. vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

3. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

4. vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane sau pentru instruire de către școlile de șoferi;

5. vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

Cheltuielile care intră sub incidența acestor prevederi nu includ cheltuielile privind amortizarea.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate, aflate în proprietate sau în folosință, care nu fac obiectul limitării deducerii cheltuielilor se vor aplica regulile generale de deducere.

Modalitatea de aplicare a acestor prevederi se stabilește prin norme;”.

9. La articolul 66, alineatul (5) se abrogă.

10. La articolul 66, alineatele (5¹) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5¹) Câștigul net anual/Pierdere netă anuală din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului respectiv. Câștigul net anual/Pierdere netă anuală se determină de către contribuabil, pe baza declarației privind venitul realizat, depusă conform prevederilor art. 83. Câștigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

(6) Pentru tranzacțiile cu titlurile de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, efectuate în cursul anului fiscal, fiecare intermediar, societate de administrare a investițiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiții sau alt plătitor de venit, după caz, are următoarele obligații:

- a) calcularea câștigului/pierderii la fiecare tranzacție, efectuată pentru contribuabil;
- b) calcularea totalului câștigurilor/pierderilor pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;
- c) transmiterea în formă scrisă către fiecare contribuabil a informațiilor privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru tranzacțiile efectuate în cursul anului, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat;
- d) depunerea la organul fiscal competent a declarației informative privind totalul câștigurilor/pierderilor, pentru fiecare contribuabil, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.”

11. La articolul 67 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) impozitul anual datorat de contribuabil pentru câștigul net anual impozabil se stabilește de organul fiscal competent, potrivit prevederilor art. 84, pe baza declarației privind venitul realizat.

Pentru câștigurile/pierderile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate începând cu data de 1 ianuarie 2013 inclusiv, nu se efectuează plăți anticipate în cursul anului fiscal, în contul impozitului anual datorat;”.

12. La articolul 83, alineatul (2¹) se abrogă.

13. La articolul 94, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (16), cu următorul cuprins:

„(16) Pentru câștigurile/pierderile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate până la data de 1 ianuarie 2013, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării acestora.”

14. **Capitolul V al titlului V, cuprinzând articolele 124²⁸—124⁴¹, se abrogă.**

15. **Articolul 145¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Limitări speciale ale dreptului de deducere

Art. 145¹. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 145 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.

(2) Restricția prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depășește 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări și de achiziții;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către școlile de șoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosință este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operațional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică inclusiv în situația în care au fost emise facturi și/sau au fost plătite avansuri, pentru contravaloarea parțială a bunurilor și/sau serviciilor, înainte de data de 1 iulie 2012, dacă livrarea/prestarea intervine după această dată.

(5) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activității economice, precum și a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 145 și art. 146—147¹.

(6) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabilește prin norme.”

16. **La articolul 152, alineatele (1), (2) și (5)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 65.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, respectiv 220.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare *regim special de scutire*, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145

alin. (2) lit. b), a operațiunilor scutite cu drept de deducere și a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

.....
(5) Pentru persoana impozabilă nou-înființată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesorii aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 care în cursul anului calendaristic precedent nu depășește plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 156¹. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156², indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156¹, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.”

17. **La articolul 153 alineatul (9), literele d)—g) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art. 156², dar nu este în situația prevăzută la lit. a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu

decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 156² pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor care au perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două perioade fiscale consecutive în cursul unui semestru calendaristic, în cazul persoanelor impozabile care au perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidențiate achiziții de bunuri/servicii și nici livrări de bunuri/prestări de servicii, realizate în cursul acestor perioade de raportare, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată și nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situația persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152.”

18. La articolul 153¹, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Prevederile art. 153 alin. (9) lit. a), b) și f) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.”

19. La articolul 156¹, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent și o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, în

vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152.”

20. La articolul 156³, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 220.000 de lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.”

21. La articolul 206²⁸ alineatul (4), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) pe o perioadă de 1—12 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 296¹ alin. (1) lit. c), f, h), i), k), n)—p);”

22. La articolul 206⁶⁹, după alineatul (13) se introduc treisprezece noi alineate, alineatele (14)—(26), cu următorul cuprins:

„(14) Produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor pot fi eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare ori vândute, pe teritoriul României, numai dacă sunt marcate și colorate potrivit prevederilor alin. (16)—(19).

(15) Sunt exceptate de la prevederile alin. (14) produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor:

a) destinate exportului, livrărilor intracomunitare și cele care tranzitează teritoriul României, cu respectarea modalităților și procedurilor de supraveghere fiscală stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

b) livrate către sau de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.

(16) Pentru marcarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează marcatorul solvent yellow 124 — identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit științific *N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină*.

(17) Nivelul de marcare este de 7 mg +/- 10% de marcator pe litru de produs energetic.

(18) Pentru colorarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor se utilizează colorantul solvent blue 35 echivalent.

(19) Nivelul de colorare este de 25 mg +/- 10% de colorant pe litru de produs energetic.

(20) Operațiunea de marcare și colorare a produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, realizată în antrepozite fiscale se face sub supraveghere fiscală.

(21) Operatorii economici din România care achiziționează marcatori și coloranți în scopul prevăzut la alin. (14) au obligația ținerii unor evidențe stricte privind cantitățile de astfel de produse utilizate.

(22) Antrepozitarul autorizat din România are obligația marcării și colorării produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deține. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor, responsabilitatea marcării și colorării la nivelurile prevăzute la alin. (17) și (19), precum și a omogenizării substanțelor prevăzute la alin. (16) și (18) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfășoară astfel de operațiuni și care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(23) Este interzisă, cu excepțiile prevăzute de lege, eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate sau marcate și colorate necorespunzător potrivit prezentului titlu.

(24) Este interzisă marcarea și/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanțe decât cele precizate la alin. (16) și (18).

(25) Este interzisă utilizarea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la alin. (16) și (18).

(26) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, eliberate pentru consum, deținute în afara unui antrepozit fiscal, transportate inclusiv în regim suspensiv de accize, utilizate, oferite spre vânzare sau vândute, pe teritoriul României, nemarcate și necolorate, sau marcate și colorate necorespunzător, precum și în cazul neîndeplinirii de către operatorii economici a obligațiilor ce privesc modalitățile și procedurile de supraveghere fiscală stabilite prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 207/2012 privind aprobarea modalităților și procedurilor pentru realizarea supravegherii fiscale a producției, depozitării, circulației și importului produselor accizabile, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.”

23. La articolul 296¹ alineatul (1), după litera m) se introduc trei noi litere, literele n)—p), cu următorul cuprins:

„n) eliberarea pentru consum, deținerea în afara unui antrepozit fiscal, transportul inclusiv în regim suspensiv de

accize, utilizarea, oferirea spre vânzare sau vânzarea, pe teritoriul României, a produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate sau marcate și colorate necorespunzător, cu excepțiile prevăzute la art. 206⁶⁹ alin. (15);

o) marcarea și/sau colorarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor cu alte substanțe decât cele prevăzute la art. 206⁶⁹ alin. (16) și (18);

p) folosirea de substanțe și procedee care au ca efect neutralizarea totală sau parțială a colorantului și/sau marcatorului prevăzuți/prevăzut la art. 206⁶⁹ alin. (16) și (18) utilizați la marcarea și colorarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor.”

24. La articolul 296¹ alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cu închisoare de la 1 an la 4 ani, cele prevăzute la lit. c), i), l), m), n), o) și p);”

25. La articolul 296¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul constatării faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c), f), h), i), k), n)—p), organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează în termen de 3 zile actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal, destinat înregistrat sau expeditor înregistrat, după caz.”

Art. II. — (1) În anul 2012 sunt aplicabile următoarele reguli referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

a) persoanele impozabile înființate anterior anului 2012 au obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 119.000 lei în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012. În cazul în care nu au depășit, în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012, plafonul de 119.000 lei, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 220.000 lei până la data de 31 decembrie 2012. La determinarea plafonului de 220.000 lei se ia în calcul și cifra de afaceri realizată în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012;

b) persoanele impozabile înființate în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012 au obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012 plafonul de 119.000 lei determinat proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă. În cazul în care nu au depășit în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012 plafonul de 119.000 lei determinat proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de 220.000 lei până la data de 31 decembrie 2012;

c) persoanele impozabile înființate începând cu data de 1 iulie 2012 au obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, dacă depășesc plafonul de scutire de 220.000 lei, în perioada 1 iulie—31 decembrie 2012;

d) prin excepție de la prevederile lit. a) și b), persoanele impozabile pentru care obligația solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 152 alin. (6) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu modificările și completările ulterioare, ar interveni începând cu data de 1 iulie 2012, nu trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA decât în situația în care depășesc plafonul de 220.000 lei până la data de 31 decembrie 2012;

e) persoanele impozabile care s-au înregistrat în scopuri de TVA în perioada 1 ianuarie—30 iunie 2012, ca urmare a depășirii plafonului de scutire, pot solicita începând cu data de 1 iulie 2012 scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiția ca la data solicitării să nu fi depășit plafonul de scutire de 220.000 lei;

f) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA anterior anului 2012 pot solicita scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, după data de 1 iulie 2012, inclusiv, dacă nu au depășit plafonul de scutire de 119.000 lei din anul precedent, respectiv anul 2011, și dacă până la data solicitării scoaterii din evidență nu au depășit plafonul de scutire de 220.000 lei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) solicitarea de scoatere din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 și 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 156¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligația de a soluționa solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile îi revin toate drepturile și obligațiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Legea nr. 571/2003. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidență are obligația să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 156¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligația să evidențieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VI din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare. Prin excepție, persoanele impozabile care solicită în cursul anului 2012 scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) lit. e) și f) nu au obligația să efectueze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidență pentru bunurile/serviciile achiziționate până la data de 30 septembrie 2011 inclusiv.”

Art. III. — (1) Produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, nemarcate și necolorate, eliberate pentru consum înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor fi utilizate până la epuizarea stocurilor. Operatorii economici care dețin astfel de stocuri vor depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, liste de inventar cu stocurile existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Autoritatea vamală teritorială are obligația de a verifica realitatea datelor înscrise în listele de inventar, precum și modul de utilizare a stocurilor până la epuizare.

(2) Obligația marcării și colorării nu se aplică pentru produsele prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, provenite din teritoriul Uniunii Europene sau din țări terțe, care nu au intrat pe teritoriul României și a căror deplasare a fost inițiată înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu condiția ca, la intrarea pe teritoriul României, destinatarul să anunțe organul vamal teritorial care va lua măsurile necesare în vederea supravegherii fiscale a deplasării până la destinație. Valorificarea și utilizarea stocurilor astfel create se vor face sub supraveghere fiscală.

(3) Obligația marcării și colorării nu se aplică produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau asimilate acestora din punct de vedere al nivelului accizelor, din producția internă sau aflate în tranzit pe teritoriul României și care au ca destinație un operator economic din România, dintr-un stat membru ori țară terță și a căror mișcare a fost inițiată înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Destinatarul din România vor anunța în termen de 24 ore de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, dar nu mai târziu de data recepției, organul vamal teritorial care va lua măsurile necesare în vederea supravegherii fiscale a deplasării până la destinație. Valorificarea și utilizarea stocurilor create după recepția produselor se vor face sub supraveghere fiscală.

(4) Durata deplasărilor, cu excepția celor în regim suspensiv de accize, inițiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență nu poate fi mai mare de 92 de zile. Pentru deplasările ale căror termen de 92 de zile se împlineste în maximum 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, durata deplasării se prelungește cu 5 zile.

(5) Pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1)—(4), se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină.

Art. IV. — Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la 1 iulie 2012, cu excepția:

- a) pct. 9—14 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2013;
- b) pct. 21—25 care intră în vigoare la data de 1 august 2012.

Art. V. — Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VI. — După alineatul (3) al articolului 115 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul contribuabililor care beneficiază de ajutor de stat sub formă de subvenții de la bugetul de stat pentru completarea veniturilor proprii, potrivit legii, se sting cu prioritate obligațiile fiscale aferente perioadei fiscale la care se referă subvenția, indiferent dacă plata este efectuată din subvenție sau din veniturile proprii.”

Art. VII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3 alineatul (2), literele e) și g) se abrogă.**

2. **După articolul 15 se introduce un nou articol, articolul 15¹, cu următorul cuprins:**

„ARTICOLUL 15¹

**Regimul special al obligațiilor fiscale
de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului
ori a altui act administrativ similar**

(1) Pentru contribuabilii care au solicitat eșalonarea la plată și care trebuie să achite obligațiile fiscale într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută până la soluționarea cererii de acordare a eșalonării la plată.

(2) În situația în care cererea de acordare a eșalonării la plată a fost respinsă, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată se poate depune după împlinirea unui termen de 12 luni de la data comunicării deciziei de respingere.

(3) Pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută.”

Art. VIII. — (1) Prevederile art. VII se aplică și cererilor de acordare a eșalonării la plată în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Contribuabilii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au eșalonări la plată în derulare pot beneficia, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, aprobată prin Legea nr. 15/2012, de eșalonarea amenzilor și/sau obligațiilor fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în scopul acordării eșalonării la plată, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) pentru aceste sume nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. d) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012;

b) depun cererea de acordare a eșalonării la plată pentru amenzi și/sau obligații fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului sau a altui act administrativ similar până la termenul prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. d) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012.

(3) În situația în care cererea prevăzută la alin. (2) lit. b) nu a fost soluționată până la împlinirea termenului prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. d) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, acesta se prelungește până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau, după caz, cu 10 zile începând cu data comunicării deciziei de respingere a cererii de acordare a eșalonării la plată.

(4) În cel mult două zile de la data depunerii cererii prevăzute la alin. (2) lit. b), organul fiscal emite acordul de principiu prevăzut la art. 9 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012.

(5) Eșalonarea amenzilor și/sau obligațiilor fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar se acordă în aceleași condiții în care a fost aprobată eșalonarea obligațiilor fiscale aflată în curs de derulare.

(6) În cazul în care valoarea garanțiilor constituite pentru eșalonarea obligațiilor fiscale aflată în curs de derulare acoperă și amenzile și/sau obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar, nu se mai constituie garanții.

★

Prezenta ordonanță de urgență a fost adoptată cu respectarea prevederilor Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 204 din 21 iulie 1998.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Daniel Chițoiu

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru constituirea Comitetului interministerial
privind situația economico-financiară
a Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice
„Hidroelectrica” — S.A. București**

În temeiul art. 18 alin. (1) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se constituie Comitetul interministerial privind situația economico-financiară a Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice „Hidroelectrica” — S.A. București, având componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — În termen de 7 zile de la termenul prevăzut la art. 1, Comitetul interministerial va prezenta Guvernului o informare asupra situației economico-financiare a Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice „Hidroelectrica” — S.A. București, precum și propuneri de măsuri care să conducă la îmbunătățirea activității societății.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ioan MoraruBucurești, 7 iunie 2012.
Nr. 349.ANEXĂ**Componența Comitetului interministerial
privind situația economico-financiară a Societății Comerciale
de Producere a Energiei Electrice „Hidroelectrica” — S.A. București**

1. viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice
 2. ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri
 3. ministrul administrației și internelor
 4. ministrul justiției
-

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

